

سه‌شنبه‌ها با موری

Tuesdays with Morries
By Mitch Albom

مرد پیر، مرد جوان و
بزرگ‌ترین درس زندگی

نویسنده:
میچ آلبوم

مترجم:
رضا زارع

سرشناسه: آلبوم، میچ، ۱۹۵۸ - م.
Albom, Mitch
 عنوان و نام پدیدآور: سه‌شنبه‌ها با موری: مرد پیر، مرد جوان و بزرگ‌ترین درس زندگی / نویسنده میچ آلبوم؛ مترجم رضا زارع.
 مشخصات نشر: تهران: پر، ۱۳۹۶.
 مشخصات ظاهری: ۱۹۲ ص؛ ۱۴×۲۱×۵ س.م.
 شابک: 978-600-8137-93-1
 وضعیت فهرست‌نویسی: فیبا
 یادداشت: عنوان اصلی: Tuesdays with Morrie: an old man, a young man, and life's greatest lesson, c2007.
 موضوع: شوارتس، موریس Schwartz, Morris S
 موضوع: دانشگاه براندیس -- هیأت علمی -- سرگذشتنامه
 موضوع: Brandeis University -- Faculty -- Biography
 موضوع: تصلب جانبی آمیوتروفیک -- ایالات متحده -- بیماران -- سرگذشتنامه
 موضوع: Amyotrophic lateral sclerosis - Patients - United States - Biography
 موضوع: معلمان -- ایالات متحده -- روابط با شاگردان -- نمونه پژوهی
 موضوع: Teacher-student relationships - United States - Case studies
 موضوع: مرگ -- جنبه‌های روان‌شناسی -- نمونه پژوهی
 موضوع: Death -- Psychological aspects -- Case studies
 شناسه افزوده: زارع، رضا، ۱۳۴۹ - مترجم
 رده بندی کنگره: ۵۷۱LD ح ۱۳۹۶ ش ۱۸ب /
 رده بندی دیویی: ۹۷۴/۴۴
 شماره کتابشناسی ملی: ۵۰۸۵۴۳۸

سه‌شنبه‌ها با موری

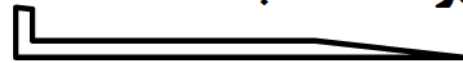
- نویسنده: میچ آلبوم
- مترجم: رضا زارع
- صفحه‌آرایی: منیر علیزاده
- چاپ اول: ۱۳۹۷
- تیراژ: ۱۱۰ نسخه
- قیمت: ۱۵,۰۰۰ تومان
- شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۱۳۷-۹۳-۱ ISBN: 978-600-8137-93-1

آدرس: خ لبافی نژاد، بین خ دانشگاه و فخررازی، پلاک ۱۷۴ واحد ۳

تلفن: ۰۶۶۴۶۶۳۶۰ - ۰۶۶۴۶۶۹۶۵ - ۰۹۱۲۳۰۲۵۲۰۵

www.ParNashr.ir

فهرست مطالب

۷.....	برنامه‌ی درسی
۱۰.....	موضوع درس
۱۸.....	دانشجو
۲۳.....	سمعی و بصری: قسمت اول
۳۰.....	اولین ملاقات
۳۵.....	کلاس درس
۴۴.....	حضور و غیاب
۵۱.....	سه‌شنبه نخست / موضوع بحث: جهان
۵۹.....	سه‌شنبه دوم / موضوع بحث: دلسوزی برای خود
۶۶.....	سه‌شنبه سوم / موضوع بحث: حسرت
۷۳.....	سمعی و بصری: قسمت دوم
۷۷.....	درباره‌ی استاد / قسمت اول
۸۴.....	سه‌شنبه چهارم / موضوع بحث: مرگ
۹۳.....	سه‌شنبه پنجم / موضوع بحث: خانواده
۱۰۳.....	سه‌شنبه ششم / موضوع بحث: احساسات
۱۱۲.....	درباره‌ی استاد / قسمت دوم
۱۱۹.....	سه‌شنبه هفتم / موضوع بحث: ترس از پیری

۴ □ سه‌شنبه‌ها یا موری

۱۲۶.....	سه‌شنبه هشتم / موضوع بحث: پول.....
۱۳۳.....	سه‌شنبه نهم / موضوع بحث: عشق.....
۱۴۴.....	سه‌شنبه دهم / موضوع بحث: ازدواج.....
۱۵۳.....	سه‌شنبه یازدهم / موضوع بحث: فرهنگ.....
۱۶۱.....	سمعی و بصری: قسمت سوم.....
۱۶۵.....	سه‌شنبه دوازدهم / موضوع بحث: بخشش.....
۱۷۱.....	سه‌شنبه سیزدهم / موضوع بحث: یک روز مطلوب.....
۱۸۰.....	سه‌شنبه چهاردهم / موضوع بحث: خدا حافظی.....
۱۸۶.....	مراسم فارغ‌التحصیلی.....
۱۸۸.....	سرانجام.....

سخن ناشر

کتاب «سه‌شنبه‌ها با موری» نوشته‌ی «میچ آلبوم»، نویسنده‌ی آمریکایی، در سال ۱۹۹۷ منتشر شد. این کتاب که از تأثیرگذارترین و پرفروش‌ترین کتب انتشارات نیویورک تایمز است از اکتبر ۱۹۹۷ تاکنون همواره در صدر جدول پرفروش‌ترین کتاب‌های سال قرار داشته و «آپراه وینفیری» بر اساس آن فیلمی تلویزیونی تهیه کرد که از تلویزیون ایران نیز پخش شد. لازم به ذکر است که «سه‌شنبه‌ها با موری» در سی‌وچهار کشور و به سی زبان ترجمه شده و عنوان پرفروش‌ترین کتاب سال در کشورهای ژاپن، استرالیا، برزیل و انگلیس را نیز به خودش اختصاص داده است.

این ویژگی‌ها کافی است تا هر ناشری بخواهد این اثر زیبا و اعجاز‌انگیز را جزء آثار چاپی خود داشته باشد و «انتشارات پر» نیز از این قاعده مستثنی نبود. درباره‌ی این کتاب و شرح خصائصش می‌توان کتابی مجزا نوشت، داستانی کاملاً واقعی از آخرین لحظات زندگی، یک مرد بزرگ و استاد چیره‌دست جامعه‌شناسی دانشگاه برندیز (Brandeis University) به نام «موری شوارتز» که با قلم توانمند «میچ آلبوم» به رشته‌ی تحریر در آمده است.

پروفسور «شوارتز موری» دچار بیماری سخت و لاعلاج «پی‌اِل‌اس» است. این بیماری، به تدریج اعضا و جوارح اصلی بدن را از کار می‌اندازد و باعث مرگ سلولی بافت‌ها و ماهیچه‌ها می‌گردد. او مرگ را پذیرفته اما در چهارده سه‌شنبه‌ی ماندگار آخر زندگی‌اش توسط آخرین دانشجویش (میچ آلبوم) و با وجود دست و پنجه نرم کردن با بیماری سخت خود، بزرگترین و باارزش‌ترین درس‌های زندگی را به جهانیان هدیه داده و این‌گونه خود را به کمال انسانی می‌رساند.

درس‌هایی که با حضور در هیچ کلاس و دانشگاهی نمی‌توان فرا گرفت، بلکه باید آن را در زندگی درک و با پرداختن عمر لمس‌شان کرد.

با تمام توضیحات بالا در مورد این کتاب، نمی‌توان نقش مهم و پررنگ نویسنده‌ی پرتلاشش «میچ آلوم» را در نظر نگرفت. او که فعالیت خود را با ستون‌نویسی در یک هفته‌نامه‌ی محلی نیویورک آغاز کرد و ابتدا به عنوان خبرنگار ورزشی مستقل شناخته شد، صاحب یک ستون ورزشی و یک ستون در رابطه با زندگی آمریکایی در یکی از معروف‌ترین روزنامه‌ها بود؛ موضوعی که برایش شهرت بسیاری فراهم آورد و او را در سال‌های اخیر به چهره‌ای مطرح در سطح ملی و جهانی بدل کرده است. وی همچنین در عرصه‌های نمایشنامه‌نویسی، فیلمنامه‌نویسی، روزنامه‌نگاری، اجرای برنامه‌های تلویزیونی و رادیویی و موسیقی فعال بوده و آثار او به ۴۵ زبان زنده‌ی دنیا ترجمه شده‌اند و مبنای ساخت فیلم‌های تلویزیونی نیز قرار گرفته‌اند. «آلبوم» بیانگذار هفت مؤسسه‌ی خیریه در آمریکا به نفع فقرا، ایتم، بیماران و بی‌خانمان‌ها بوده که کتاب «سه‌شنبه‌ها با موری» یکی از معروف‌ترین آثار این نویسنده است.

«برنی سیگل»، نویسنده‌ی کتاب «عشق، معجزه‌ی پزشکی» درباره‌ی این کتاب می‌نویسد:

«گنجینه‌ی ای باورنکردنی، درکی از مرگ بشر، راهنمای مهم و سرچشمه روشنگری. در کنار مرشدی که تجربه‌ی مرگ خویش را سهیم می‌شود، با دانش و بینشی ژرف، آماده مواجهه با پدیده مرگ خواهیم شد. من با این کتاب خندیدم، گریه کردم و پنج جلد از آن را برای فرزندانم سفارش دادم.» و همچنین دکتر «ام. اسکات پک» نویسنده‌ی کتاب «جاده کم گذر» می‌گوید: «فرزانگی و شفافیت با زیبایی هرچه تمام‌تر در این کتاب به رشته تحریر در آمده و سادگی را علی‌رغم پیچیدگی‌های زندگی، عاشقانه انتقال داده است.»

علی‌ایحال اگر وقت و حوصله‌ی کتاب خواندن دارید، این اثر که کتابی است ساده و صمیمی و در عین حال دقیق و تکان‌دهنده و به قول بسیاری از مخاطبان «بعد خواندنش نگرش به زندگی پخته‌تر میشه»، را از دست ندهید. اثری پر از عشق که برای کسانی که تازه می‌خواهند کتابخوانی را شروع کنند، بسیار مناسب است؛ سرشار از جملات تسلی‌بخش که خواننده را هر از چند گاهی مجبور می‌کند آن را از قفسه‌ی کتابخانه بیرون کشیده و صفحاتش را به دقت بازخوانی نماید.

انتشارات پر

برنامه‌ی درسی

آخرین کلاس درس زندگی استاد کهنسال و پیر من هفته‌ای یک‌بار داخل منزلش تشکیل می‌شد. در اتاق مطالعه کنار پنجره‌ای که می‌توانست از آن‌جا گیاهی که برگ‌های صورتی‌اش در حال ریزش طبیعی بود و نامش بامیه بود را تماشا کند. کلاس درس روزهای سه‌شنبه بعد از خوردن صبحانه، با موضوع «هستی‌شناسی» تشکیل می‌شد.

استاد با توجه به تجربیاتش به شاگردان آموزش می‌داد. نمره‌ای بابت درس‌ها داده نمی‌شد، ولی هر هفته امتحان شفاهی گرفته می‌شد. به این طریق که شاگردان باید به سؤالاتی که از آن‌ها پرسیده می‌شد، جواب می‌دادند و هر سؤالی هم که خودشان داشتند، می‌پرسیدند. در ضمن گاهی اوقات هم ناچار به انجام یک سری واکنش‌های فیزیکی بودند، مانند بلند کردن سر استاد و قرار دادن آن در بهترین وضعیت روی بالش، یا درست قرار دادن عینک استاد روی بینی‌اش. و در آخر هم بوسیدن استاد که خودش نوعی امتیاز به‌شمار می‌رفت.

احتیاجی به کتاب نبود، چون هنوز درس‌های زیادی بودند که به آن‌ها پرداخته نشده بود؛ از جمله عشق، کار، اجتماع، خانواده، پیری و عفو و بخشش و در نهایت مرگ. آخرین درس، خیلی مختصر بود. فقط در حد چند کلمه. به‌جای مراسم جشن فارغ‌التحصیلی، مراسم خاکسپاری برگزار شد.

باوجودی که کسی آزمون پایان‌ترم نمی‌گرفت، ولی وظیفه داشتی هرآن‌چه را که آموخته‌ای در قالب یک مقاله‌ی بلند به‌صورت مکتوب تهیه کنی. حالا این مقاله مکتوب این‌جا ارائه شده است. آخرین کلاس درس زندگی استاد کهنسال و پیر من فقط یک دانشجو داشت و آن دانشجو کسی نبود، جزء من.

اواخر بهار سال ۱۹۷۹ در بعدازظهر شنبه‌ای که هوا شرجی بود، صدها نفر از ما دانشجویان روی صندلی‌های تاشو ردیف شده کنار یکدیگر در محوطه‌ی اصلی دانشگاه نشستیم. محوطه‌ای که از چمن پوشیده شده بود. همه‌ی ما لباس‌های آبی بلند پوشیده‌ایم. از روی بی‌حوصلگی گوش به سخنرانی‌های طولانی می‌دهیم. به‌محض تمام شدن مراسم، کلاه‌هایمان را به هوا پرتاب می‌کنیم و به‌طور رسمی فارغ‌التحصیل دانشگاه می‌شویم. دانشجویان فارغ‌التحصیل کارشناسی دانشگاه برن‌دیز^۱ شهر والتهام^۲ ماساچوست^۳. انگار که بیشتر ما تازه دوران کودکی را پشت سر گذاشته‌ایم و وارد دوره‌ی جدیدی شده‌ایم.

لحظاتی بعد از تمام شدن مراسم، استاد محبوب و دوست‌داشتنی‌ام، موری شوارتز^۴ را پیدا کردم و او را به پدر و مادرم معرفی کردم.